

ВОЛОВЕЦЬ — селище міського типу [Закарпатської області](#), райцентр. Знаходиться на р. Вича (притока Латориці, бас. Дунаю), у підніжжі гір Темнатик (1347 м) і Плай та перевалу Менчіл (646 м), за 115 км від обл. центру. Залізнична ст. Адм. тер. В. 117,6 км². Насел. 5186 осіб (2001, складає 88,6 % до 1989), переважна більшість — українці. Вперше згадується під 1433. Від 1625 — у володінні О. Шимонова, від 1645 — власність князя Ракоці Дердя І. Імпер. грамотою 1727 В. передано у володіння графові К. Шенборну. Від кін. 17 ст. — у складі Австрії (від 1867 — Австро-Угорщина). У 2-й пол. 19 ст. діяло напівкустарне підприємство з виробництва черепиці і цегли; побудовано залізницю, яка сприяла екон. розвитку с-ща. На поч. 20 ст. у В. відкрито лісопил. завод. Від 1919 — у складі Чехо-Словаччини. Від 1939 до жовтня 1944 — під гортист.-угор. окупацією. Під час 2-ї світової війни діяв партизан. загін. 29 травня 1945 В. приєднано до УРСР. 1946–53 — центр Воловець. округи, 1953–62 та від 1966 — райцентр. Від 1957 — смт. Одна з

гол. галузей промисловості с-ща — лісопереробна. Нині тут працюють ЗАТ «Воловецький лісокомбінат», ТОВ «Полімертехніка», ВАТ «Вича», хлібокомбінат, АТ «Електрон-сервіс», ВАТ «Комбінат побутового обслуговування населення», газокompресорна станція газопроводу Уренгой–Помари–Ужгород. У с-щі — 2 заг.-осв. школи, Воловець. профес. ліцей, рай. Центр поза-шкіл. роботи та дит. творчості, дит. школа мистецтв, 2 дитсадки, рай. Будинок нар. творчості і дозвілля, б-ка; центр. рай. лікарня, поліклініка, СЕС, 2 фельдшер.-акушер. пункти, лікув.-оздоров. комплекс; рай. вет. лікарня; 2 готелі. Два самодіял. художні колективи мають почесне звання «народний». Тут функціонують істор.-краєзнавчий музей, художня картинна галерея. У В. виходить г. «Голос верховини». Видатні уродженці В.: д-р мед. н. А. *Лявинець*, правозахисник М. *Горбаль*. Відомий мінерал. джерелами, а також як туристичний центр.

А. П. Лисий, Л. Ф. Шуста

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Воловець / А. П. Лисий, Л. Ф. Шуста // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27744>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).